

Nr.1537/C/1412/III-5/2015

CONCLUZII

formulate de procuror în cauza nr. 2195/1/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție având ca obiect rezolvarea de principiu a chestiunii de drept vizând reținerea infracțiunii de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.18¹ alin.1 din Legea nr.78/2000, singură sau în concurs ideal cu infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.215 alin.1, 2, 3 din Codul penal anterior

Prin încheierea din 11 mai 2015 pronunțată în dosarul nr.2604/189/2013, Curtea de Apel Iași – Secția penală și pentru cauze cu minori a adresat Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept:

„Dacă infracțiunea de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.18¹ din Legea nr.78/2000, poate fi reținută în concurs ideal cu infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.215 alin.1, 2, 3 din

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

Codul penal din 1968, ori se poate reține doar infracțiunea de la art.18¹ din Legea nr.78/2000, în ipoteza unui unic prejudiciu, cauzat autorității contractante”.

Urmare analizei de admisibilitate a sesizării efectuată în temeiul art.475 din Codul de procedură penală, a rezultat că instanța care sesizează este Curtea de Apel Iași – Secția penală și pentru cauze cu minori, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, cauza se află în cursul judecății, problema de drept a cărei dezlegare se solicită nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție, nestatuându-se asupra ei printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar de lămurirea respectivei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Instanța care sesizează consideră că fapta poate constitui numai infracțiunea de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.18¹ alin.1 teza I și a II-a și alin.2 din Legea nr.78/2000, paguba producându-se în patrimoniul autorității contractante – Agenția SAPARD (în prezent, Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit), parte civilă în cauză. Aceasta deoarece contractele pentru acordarea ajutorului financiar nerambursabil, în condițiile programului special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, erau încheiate între Agenția SAPARD, în calitate de autoritate contractantă și beneficiar, consiliul local ori unitatea administrativ teritorială. Autoritatea contractantă, potrivit contractelor de finanțare, este, în opinia instanței, cea care acorda finanțarea nerambursabilă, sumele acordate fiind administrate de aceeași autoritate abilitată de lege. Drept urmare, pretinsa obținere pe nedrept a uneia sau mai multor tranșe de plată constituie prejudiciu cauzat în paguba autorității contractante, neavând relevanță, sub aspectul încadrării juridice a faptei, dacă sumele de bani erau numai din fondurile nerambursabile ale Uniunii Europene sau și din contribuția națională, în cauză statul român neputând avea calitate procesuală de parte civilă.

În concluzie, instanța opinează în sensul că actele materiale de inducere în eroare proprii infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art.215 alin.1, 2, 3 din Codul penal anterior, realizează, obiectiv și subiectiv,

conținutul concret al infracțiunii prevăzute de art.18¹ alin.1 teza I și a II-a și alin.2 din Legea nr.78/2000.

În cauză, s-a reținut că inculpatul V.V., în calitate de primar al comunei Puiești și reprezentant legal al beneficiarului Consiliul Local Puiești, precum și președinte al comisiei de recepție la terminarea lucrărilor, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, urmărind să ascundă reprezentanților autorităților contractante nefinalizarea lucrărilor, prin inducerea în eroare, în scopul obținerii fără drept a sumei reprezentând tranșa a patra din finanțarea nerambursabilă acordată în cadrul proiectului intitulat: „Modernizare drum DC 95 din DJ 243, Puiești-Cetățuia km 0+000 - km 5 + 300 (L = 5,3 km.), comuna Puiești, județul Vaslui” a semnat procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr.5023/30 octombrie 2006, atestând în mod nereal faptul că nu existau lucrări neexecutate sau executate cu nerespectarea prevederilor proiectului și a depus acest proces-verbal anexat cererii de plată, inducând în eroare reprezentanții autorității contractante și obținând fără drept de la Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit (fostă Agenție SAPARD), plata sumei de 504.105,60 lei din care 75%-378.079,20 lei, din fonduri europene, iar 25%-126.026,40 lei, de la bugetul de stat.

Inculpații R.G. (diriginte de șantier și secretar al comisiei), S.G., S.I. și D.I. (membri ai comisiei de recepție la terminarea lucrărilor), în exercitarea atribuțiilor de serviciu au semnat procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, atestând în mod nereal faptul că nu existau lucrări neexecutate sau executate cu nerespectarea prevederilor proiectului, fiind respectate condițiile calitative și cantitative prevăzute în documentația de execuție și normativele tehnice în vigoare, deși cunoșteau contrariul.

Proiectul „Modernizare drum DC 95 din DJ 243, Puiești-Cetățuia km 0+000 - km 5 + 300 (L = 5,3 km.), comuna Puiești, județul Vaslui” a fost finanțat prin programul SAPARD, program special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală, unul dintre principalele instrumente prin care Uniunea Europeană a sprijinit eforturile de aderare ale țărilor candidate din Europa Centrală și de Est în procesul de preaderare la structurile europene.

*

*

*

Potrivit art.215 alin.1, 2 și 3 din Codul penal anterior:

„Inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul un folos material injust și dacă s-a pricinuit o pagubă, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 12 ani.

Înșelăciunea săvârșită prin folosire de nume sau calități mincinoase ori de alte mijloace frauduloase se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani. Dacă mijlocul fraudulos constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni.

Inducerea sau menținerea în eroare a unei persoane cu prilejul încheierii sau executării unui contract, săvârșită în așa fel încât, fără această eroare, cel înșelat nu ar fi încheiat sau executat contractul în condițiile stipulate, se sancționează cu pedeapsa prevăzută în alineatele precedente, după distincțiile acolo arătate.”

Potrivit art.18¹ alin.1 și 2 din Legea nr.78/2000:

„Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.”

Dacă **obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art.215 din Codul penal anterior îl reprezintă relațiile sociale de ordin patrimonial a căror existență este condiționată de respectarea încrederii cu care oamenii relaționează între ei cu privire la orice bunuri, mobile sau imobile, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art.18¹ din Legea nr.78/2000 este circumscris la relațiile sociale privind interesele financiare ale Uniunii Europene, reflectate în utilizarea conform destinației inițiale a fondurilor obținute din bugetul general al acesteia sau din bugetele administrate de ea ori în numele ei. În ceea ce privește **obiectul material** al infracțiunii, acesta este constituit din bunuri materiale sau valori patrimoniale (materializate ori nu într-un înscris), în cazul infracțiunii de înșelăciune, respectiv din fondurile

externe alocate de la bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de ea ori în numele ei, în cazul infracțiunii din legea specială.

Sub aspectul laturii obiective, *elementul material* constă în inducerea în eroare, amăgirea persoanei față de care se efectuează această acțiune (și care poate fi sau nu aceeași cu titularul patrimoniului în care se reflectă *paguba*), provocându-i acesteia o falsă cunoaștere sau o ignorare a realității în cazul variantei tip a infracțiunii de înșelăciune, prin folosirea de nume sau calități mincinoase ori alte mijloace frauduloase în cazul variantei agravate a aceleiași infracțiuni sau cu prilejul încheierii sau executării unui contract în cazul înșelăciunii în convenții, respectiv, acțiunea de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete ori omisiunea intenționată a furnizării datelor cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, în cazul infracțiunii prevăzute de art.18¹ din Legea nr.78/2000. "Folosirea" înseamnă utilizarea sau întrebuintarea documentelor ori declarațiilor false, inexacte sau incomplete, "prezentarea" unor astfel de documente sau declarații semnificând înfățișarea acestora spre a fi examinate, neavând relevanță dacă declarațiile sunt scrise sau făcute oral.

Dacă falsificarea documentelor constituie prin ea însăși o infracțiune, aceasta se va reține, în ipoteza autorului unic, în concurs cu cea prevăzută în art.18¹ alin.1 din Legea nr.78/2000, ca și în cazul infracțiunii prevăzute de art.215 din Codul penal anterior, în timp ce infracțiunile de uz de fals ori fals în declarații sunt absorbite în conținutul infracțiunii din legea specială, spre deosebire de infracțiunea de drept comun în cazul căreia se rețin în concurs. Infracțiunea prevăzută de art.18¹ alin.1 din Legea nr.78/2000 are ca situație premisă falsificarea documentelor, printre mijloacele de comitere ale infracțiunii – scop încadrându-se infracțiunile de fals (fals material în înscrisuri oficiale, fals intelectual, fals în înscrisuri sub semnătură privată), infracțiuni în concurs cu conexitate etiologică în care se găsesc infracțiunea de fraudă în materie de cheltuieli și infracțiunile de fals, în cazul în care sunt săvârșite de aceeași persoană.

Urmarea imediată a infracțiunii de înșelăciune rezidă în actul patrimonial efectuat sau omis de către cel indus în eroare (inclusiv schimbarea situației de fapt rezultate din încheierea sau executarea contractului sub înrâurirea acțiunii de inducere în eroare), act care nu ar fi fost

consimțit de el dacă ar fi cunoscut adevărul și îndeplinind cerința esențială de a fi pricinuit acestuia o pagubă, iar în cazul infracțiunii prevăzute în art.18¹ din Legea nr.78/2000 constă în obținerea ilegală de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei. În doctrină¹ s-a susținut că pentru existența infracțiunii este suficient ca fondurile să fie obținute pe nedrept, legea română neimpunând prejudicierea bugetului comunitar. Așadar indiferent dacă acesta a fost ori nu prejudiciat, câtă vreme fondurile au fost obținute fără respectarea dispozițiilor legale prin una din modalitățile prevăzute în textul de incriminare, urmarea imediată a infracțiunii s-a produs. Altfel spus chiar dacă fondurile sunt utilizate conform destinației pentru care au fost primite, iar proiectul este finalizat în condițiile prevăzute în contract, în cazul în care finanțarea a fost obținută pe nedrept, condițiile de tipicitate ale infracțiunii sunt îndeplinite.

Similar înșelăciunii, consumată în momentul când activitatea de amăgire a produs urmarea imediată, adică a reușit să îl determine pe cel amăgit să ia o dispoziție patrimonială prin care și-a creat o situație de fapt păgubitoare, consumarea infracțiunii prevăzute în art.18¹ din Legea nr.78/2000 are loc în momentul în care se produce obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei. Cum politicile în materia fondurilor europene presupun un control strict al derulării proiectelor și acordarea fondurilor în mai multe tranșe, după prezentarea documentelor justificative, este posibilă prelungirea activității infracționale ulterior momentului consumării. Obținerea de fonduri nu înseamnă numai semnarea contractului de finanțare, aceasta fiind doar o etapă a procedurii specifice prin care se stabilește cuantumul finanțării, modalitatea și condițiile în care sumele vor fi puse la dispoziție și utilizate. Ulterior are loc punerea efectivă la dispoziție a fondurilor, în două sau mai multe tranșe, și urmărirea utilizării lor prin monitorizare și, eventual, întocmirea unor rapoarte de verificare către autoritatea competentă, iar dacă raportul final este favorabil, fiind aprobate cheltuielile ca eligibile, se decontează tranșa finală și se încheie procedura obținerii fondurilor. În acest caz, epuizarea infracțiunii apare la momentul obținerii ultimei tranșe a fondurilor europene, ca urmare a depunerii

---

¹ Norel Neagu, Infracțiuni prevăzute în legi speciale. Comentarii și explicații, Ediția a III-a, Editura C.H.Beck, București, 2013, pag.682.

documentelor de raportare false, inexacte sau incomplete care le justifică eliberarea. Și acțiunea de amăgire, în cazul infracțiunii de înșelăciune, poate îmbrăca forma unei activități infracționale continuate, caz în care infracțiunea se va considera epuizată în momentul când ultimul act al activității infracționale a fost efectuat.

Cât privește *subiecții infracțiunii*, în cazul înșelăciunii atât subiectul activ, cât și cel pasiv sunt necircumstanțiați, subiectul pasiv fiind cel al cărui patrimoniu a fost păgubit chiar dacă acțiunea de inducere în eroare s-a exercitat asupra altei persoane, în timp ce în cazul infracțiunii prevăzute în legea specială, doar subiectul activ este necircumstanțiat, cel pasiv fiind întotdeauna Uniunea Europeană, ale cărei fonduri, la nivel național, sunt gestionate de autoritățile cu competențe în gestionarea fondurilor europene.

Celelalte trăsături ale infracțiunii sunt comune ambelor infracțiuni.

Din cele de mai sus rezultă că *infracțiunea de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.18¹ din Legea nr.78/2000 constituie o variantă specială a infracțiunii de înșelăciune prevăzută de art.215 din Codul penal anterior*. Aceasta face ca, în privința fondurilor având ca sursă de proveniență bugetul general al Uniunii Europene sau bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, obținute în mod fraudulos, să se impună reținerea infracțiunii prevăzute de art.18¹ din Legea nr.78/2000.

Însă *obținerea fondurilor comunitare*, atât cele de preaderare (PHARE, IPSA și SAPARD) cât și cele structurale, postaderare, *este condiționată de alocarea de la bugetul de stat a fondurilor reprezentând contribuția națională*. Astfel, în cadrul Programului SAPARD², ajutorul public acordat era cuprins între 50% și 100% din totalul cheltuielilor eligibile,

---

² Programul special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală (SAPARD) este programul care furnizează o contribuție financiară a Comunității Europene, fiind instituit prin Regulamentul (CE) nr.1268/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 privind asistența financiară comunitară destinată măsurilor de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală în țările candidate din Europa Centrală și de Est, în perioada de preaderare. Programul SAPARD nu acordă plăți în avans, doar rambursează cheltuielile deja făcute. Execuția proiectului se efectuează din surse financiare proprii ale beneficiarului, finanțarea SAPARD fiind acordată după depunerea și verificarea documentelor justificative.

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

aportul maxim fiind dat numai pentru proiectele publice, adică acele proiecte de infrastructură care nu generează venituri substanțiale³. În cadrul acestui program⁴ puteau fi finanțate proiecte a căror valoare totală eligibilă era cuprinsă între 5.000 - 200.000 euro, iar gradul de intervenție era constituit, ca regulă, din 50% - contribuție privată a solicitantului și 50% - contribuție publică SAPARD, din care cel mult 75% - din fonduri europene și cel puțin 25% - contribuție națională.

Potrivit art.2 alin.3 lit.c) și d) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.142/2000, Agenția SAPARD⁵ este cea care autoriza și efectua plata către beneficiarii proiectelor finanțate prin Programul SAPARD, gestionând contribuția din fondurile europene și pe cea națională. Agenția are doar calitatea de administrator atât al fondurilor alocate din bugetul general al Uniunii Europene, cât și al celor reprezentând contribuția națională, asigurată de la bugetul de stat. Obținerea pe nedrept a acestor finanțări prin folosirea de documente falsificate, constituie prejudiciu care se reflectă în bugetul general al Uniunii Europene, respectiv în bugetul de stat, iar nu în patrimoniul autorității contractante care are numai rolul de a verifica conformitatea documentelor cu situația faptică a lucrărilor, a autoriza și a efectua plata către beneficiarii proiectelor finanțate. Așa fiind, în privința fondurilor europene obținute în mod fraudulos sunt întrunite elementele

³ Potrivit pct.9 din Anexa 2 - Fișa tehnică pentru măsura 2.1 "Dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii rurale" din Programul național pentru agricultură și dezvoltare rurală finanțat din fonduri SAPARD aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.535/2003: „Proiectele publice sunt proiecte de infrastructură care nu generează venituri substanțiale, în consecință aportul dat fiind de 100% din costul eligibil total. Proiectele de infrastructură care nu sunt de natură să genereze venituri substanțiale sunt acele proiecte la care valoarea netă curentă a fluxului venituri viitoare, mai puțin costurile de exploatare, au ca rezultat o valoare mai mică decât 25% din costul total al investiției respective. Costurile de exploatare sunt costuri survenite pentru funcționarea investiției, inclusiv costurile de întreținere, dar excluzând amortizarea sau costurile de capital. Pentru aceste proiecte contribuția publică este de 100% din costul total eligibil”.

⁴ Programul național pentru agricultură și dezvoltare rurală 2000-2006 (PNADR) reprezintă baza pentru implementarea SAPARD în România, fiind aprobat prin Legea nr.157/2000 privind Planul național pentru agricultură și dezvoltare rurală aferent Programului SAPARD pentru cofinanțarea acestuia de la bugetul de stat. Conținutul fișelor tehnice ale măsurilor a fost aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.535/2003, iar alocațiile aferente prin Hotărârea Guvernului nr.916/2003.

⁵ Agenția SAPARD este o instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului înființată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.142/2000, aprobată prin Legea nr.309/2001, care răspunde de implementarea tehnică și financiară a Programului Special de preaderare pentru agricultură și dezvoltare rurală. Potrivit art.2¹ alin.1 și 5 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.142/2000 de la data aderării României la Uniunea Europeană Agenția SAPARD îndeplinește funcția de agenție de plată și denumirea ei se schimbă în Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit.

constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.18¹ din Legea nr.78/2000, în timp ce în cazul fondurilor provenite de la bugetul de stat sunt îndeplinite condițiile de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art.215 din Codul penal anterior, în cazul faptelor care atrag incidența acestei reglementări.

Trebuie precizat că prin *art.306 din Codul penal în vigoare* este creată o normă de incriminare nouă, simetrică celei din legea specială, fiind reglementată *o formă specifică de inducere în eroare prin folosirea ori prezentarea de documente sau date false, inexacte ori incomplete, pentru primirea aprobărilor sau garanțiilor necesare acordării finanțărilor obținute sau garantate din fonduri publice, dacă are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri*. În consecință, încadrarea juridică a faptei de inducere în eroare comisă în vederea obținerii unor finanțări din fonduri publice naționale sub incidența actualului Cod penal nu va mai fi încadrată în infracțiunea de înșelăciune prevăzută de art.244, ci în cea de obținere ilegală de fonduri prevăzută de art.306. Aceasta din urmă va fi reținută în concurs cu cea prevăzută de art.18¹ din Legea nr.78/2000, în cazul în care fondurile în mod fraudulos obținute au o dublă sursă (națională și europeană)⁶.

Concluzionând, pentru argumentele mai sus arătate, apreciem că, în cazul folosirii sau prezentării de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dar și producerea unei pagube bugetului de stat, prin obținerea fără drept a fondurilor reprezentând contribuția națională, se impune reținerea în concurs ideal a infracțiunii prevăzute de art.18¹ alin.1 din Legea nr.78/2000, alături de cea prevăzută de art.215 alin.1, 2, 3 din Codul penal anterior.

*

Având în vedere cele expuse, în temeiul art.475 – 477 din Codul de procedură penală, solicităm Înaltei Curți de Casație și Justiție să dea următoarea dezlegare chestiunii de drept cu judecata căreia a fost investită:

---

⁶ În același sens Sergiu Bogdan (coordonator), Doris Alina Șerban, George Zlati, Noul Cod penal. Partea specială.. Analize, explicații, comentarii. Perspectiva clujeană, Universul juridic, București, 2014, pag.489

MINISTERUL PUBLIC
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CABINET PROCUROR GENERAL

„În ipoteza unui prejudiciu cauzat bugetului general al Uniunii Europene sau bugetelor administrate de aceasta ori în numele ei și bugetului de stat se va reține infracțiunea de folosire sau prezentare de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, prevăzută de art.18¹ alin.1 din Legea nr.78/2000 în concurs ideal cu infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art.215 alin.1, 2, 3 din Codul penal anterior”.

**PROCUROR GENERAL,
Tiberiu-Mihail NIȚU**

